

A BIZOTTSÁG (EU) 2016/695 HATÁROZATA**(2013. július 17.)****az SA.30068 (C 33/2010) (korábbi N 700/2009) támogatási programról a nemvasfémgyártók villamosenergia-fogyasztásához kapcsolódó szén-dioxid-kibocsátás költségeihez nyújtott támogatás***(az értesítés a C(2013) 4420. számú dokumentummal történt)***(Csak a német nyelvű szöveg hiteles)****(EGT-vonatkozású szöveg)**

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre (a továbbiakban: „EUMSZ”) és különösen annak 108. cikke (2) bekezdésének első albekezdésére,

tekintettel az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásra (a továbbiakban: „EGT-megállapodás”) és különösen annak 62. cikke (1) bekezdésének a) pontjára,

miután a fent hivatkozott rendelkezésekkel ⁽¹⁾ összhangban felhívta az érdekelt feleket észrevételeik megtételére, és tekintettel ezen észrevételekre,

mivel:

1. AZ ELJÁRÁS

- (1) 2009. december 17-én kelt levelében Németország bejelentette a Bizottságnak a nemvasfémgyártók támogatására irányuló támogatási programot. 2010. február 16-án és július 9-én a Bizottság további információt kért, amelyet Németország 2010. május 10-én és 2010. szeptember 21-én elküldött.
- (2) 2010. november 17-i levelében a Bizottság tájékoztatta Németországot határozatáról, amely szerint az általa nyújtott támogatás miatt megindítja az EUMSZ 108. cikkének (2) bekezdése szerinti eljárást (a továbbiakban: „az eljárás megindításáról szóló határozat”).
- (3) 2011. február 21-én Németország benyújtotta az eljárás megindításáról szóló határozatra vonatkozó észrevételeit.
- (4) Az eljárás megindításáról szóló határozatot kihirdették az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ⁽²⁾. A Bizottság felkérte az érdekelt feleket a támogatással kapcsolatos észrevételeik benyújtására.
- (5) A Bizottsághoz több érdekelt féltől érkeztek észrevételek. Ezeket 2011. augusztus 24-én továbbította Németországnak, és lehetőséget biztosított a válaszára. Németország megjegyzései a 2011. szeptember 26-án kelt levelében érkeztek.

2. A TÁMOGATÁS RÉSZLETES LEÍRÁSA**2.1. CÉLKITŰZÉS**

- (6) A határozat tárgya egy olyan támogatási program, amely révén Németország támogatást kíván nyújtani a nemvasfémgyártóknak a villamosenergia-árakba beépített 2009. évi közvetett szén-dioxid-kibocsátási költségek kompenzálására. Németország szerint a német nemvasfémgyártás, vagyis a primer alumínium (NACE-kód: 2242), a cink (NACE-kód: 2243) és a réz (NACE-kód: 2244) előállítói gazdasági nehézségekkel küzdenek.
- (7) Németország ezt két okra vezeti vissza: először, a 2008. évi pénzügyi válság hatására csökkent a nemvasfémek világpiaci ára a Londoni Fém-tőzsdén (a továbbiakban: „LME”), másodsor, az uniós kibocsátáskereskedelmi

⁽¹⁾ HL C 111., 2011.4.9., 22. o.

⁽²⁾ Vö. az 1. lábjegyzettel.

rendszer miatt a közvetett szén-dioxid-kibocsátási költségek hatására magas maradt a villamos energia ára. Németország azzal érvel, hogy a nemvasfémek alacsony, illetve a villamos energia magas ára gyengítette az uniós nemvasfémgyártók versenyképességét az Unión kívüli gyártókkal szemben.

- (8) Németország szerint a hátrányos versenyhelyzet hatására fennállt annak a kockázata, hogy a nemvasfémgyártók csökkentik a termelési kapacitásukat vagy akár olyan Unión kívüli országokba helyezik át a termelést, amelyekben nem magasak a szén-dioxid-kibocsátás költségei. A német nemvasfémgyártás áttelepítése komoly következményekkel járhat a feldolgozóiparban (például építőipari ágazat, autógyártás, motorgyártás, repülőgép- és űrhajógyártás), amely nagy fontossággal bír a német és az európai ipar számára. Az ilyen áttelepítés továbbá magasabb globális szén-dioxid-kibocsátáshoz vezetne, mert sok Unión kívüli országban nem vonatkozik kötelező érvényű kibocsátási korlátozás a termelésre („szénszivárgás”).
- (9) Németország úgy véli, hogy a tervezett intézkedés arányos eszköz a kapacitásbeli eltolódás és az áttelepítés megelőzésére, illetve az uniós iparra és a szén-dioxid-kibocsátás csökkentésére irányuló uniós erőfeszítésekre gyakorolt negatív hatások elkerülésére.
- (10) E támogatási program bejelentését megelőzően Németország benyújtott (majd visszavont) egy korábbi bejelentést egy ugyanilyen programról, amelyet azonban azzal indokoltak, hogy javítani kívánják a német nemvasfémgyártók versenyképességét más uniós tagállamok és az Unión kívüli országok gyártóival szemben.

2.2. JOGALAP

- (11) A támogatási program a második kiegészítő költségvetésről szóló, 2009. július 2-i törvényen, különösen annak 683 03. címén (*Gesetz über den zweiten Nachtragshaushalt vom 2. Juli 2009*), és a környezetbarát nemvasfémek előállításának támogatásáról szóló, 2009. augusztus 6-i igazgatási rendeleten alapul (*Richtlinie zur Förderung der Herstellung von klimaschonenden NE-Metallen vom 6. August 2009*).

2.3. KEDVEZMÉNYEZETTEK

- (12) A támogatást alumínium-, cink- (kivéve ólom- és ón-) és rézgyártók vehetik igénybe, amennyiben a gyártóüzem Németországban található, a villamosenergia-fogyasztás meghaladja az évi 10 GWh mennyiséget, illetve a villamos energia költsége meghaladja a bruttó hozzáadott érték 15 %-át. Az éves villamosenergia-fogyasztás első GWh-jának költségei mentesek a kompenzáció alól (*Selbstbehalt*, megtartás). Németország elmondja, hogy 11 kedvezményezett nyújtott be kérelmet. Úgy tűnik, hogy a támogatás 80 %-át három alumíniumgyártó kapná, és egyikük ([...] (*)) kapná a támogatás [...] %-át.

2.4. KÖLTSÉGVETÉS ÉS IDŐTARTAM

- (13) A támogatási program tervezett költségvetése legalább 40 millió EUR 2009 második felére vonatkozóan ⁽³⁾. A támogatási program felfüggesztési záradékot tartalmaz, és a támogatást csak a Bizottság jóváhagyását követően folyósítanák.

2.5. A TÁMOGATÁS FORMÁJA ÉS KISZÁMÍTÁSÁNAK MÓDJAI

- (14) A kedvezményezetteknek a Gazdasági és Exportellenőrzési Szövetségi Hivatalnál (BAFA) kellett a támogatásért folyamodniuk. Az egyéni támogatás összege az adott kérelmező villamosenergia-fogyasztásán alapul. Csak a gyártáshoz közvetlenül kapcsolódó villamosenergia-fogyasztás támogatható. Az alumínium esetében a kompenzáció csak az elektrolízis villamosenergia-költségeit érinti, a réz és a cink esetében az egyéb villamosenergia-igényes gyártási folyamatok (például elektromos ívkemence használata) költségeit is. A cink és a réz esetében az energiaigényesség marginális különbsége miatt állítólag lehetetlen és szükségtelen különbséget tenni a primer és szekunder előállítás között.

(*) Szakmai titoktartási kötelezettség vonatkozik rá.

⁽³⁾ Ez a számadat csupán előzetes becslés. A tényleges összeget a kedvezményezettek fogyasztása és a költségvetési források hozzáférhetősége határozta volna meg. Németország pontosabb összeget adott meg (47,2 millió EUR).

- (15) A támogatást közvetlen, vissza nem térítendő támogatás formájában biztosítanak a kedvezményezetteknek. A szövetségi költségvetésből finanszírozzák, és az évi 1 GWh-t meghaladó villamosenergia-fogyasztással kapcsolatos szén-dioxid-kibocsátási költségek kompenzálása érdekében nyújtják. A támogatást a kérelmezők éves villamosenergia-fogyasztása (mínusz 1 GWh) és a MWh-kénti, alágazatonként (alumínium, réz, cink) EUR-ban meghatározott ár szorzataként számítják ki.
- (16) Németország szerint a számítás alapja a 19 EUR/MWh-ban meghatározott szén-dioxid-kibocsátási költség. Ez az átlagos uniós szén-dioxid-kibocsátási egységek 2009 második felére jellemző árának (24 EUR) 0,75 %-a. A német hatóságok ebből az összegből levonnak egy 10 %-os biztonsági ráhagyást, így az alumínium esetében a kompenzáció maximális összege 17 EUR/MWh. A többi fém esetében alacsonyabb a kompenzáció: a cink esetében 16 EUR/MWh, a réz esetében 9 EUR/MWh. A kedvezményezettenkénti pontos összeg a 2009 második felében fogyasztott villamos energia mennyiségétől függ, mert a támogatást a kedvezményezettek tényleges fogyasztása alapján, illetve az alumínium, a cink és a réz előállítás során fogyasztott villamos energia fent említett MWh-kénti ára alapján osztják szét.
- (17) Ha 2010 végéig leáll a termelés vagy Németországon kívülre települ át, a kedvezményezetteknek vissza kell fizetniük minden addig kapott támogatást.

3. AZ ELJÁRÁS MEGINDÍTÁSÁRÓL SZÓLÓ HATÁROZAT

- (18) Az eljárás megindításáról szóló határozatában a Bizottság kétségeit fejezte ki a támogatási program és a belső piac összeegyeztethetőségét illetően, és felkérte az érdekelt feleket, hogy tegyék meg észrevételeiket a támogatás különböző vonatkozásaival kapcsolatban.
- (19) Megállapítva, hogy konkrét keretrendszerek és iránymutatások nem alkalmazandók, a Bizottság az EUMSZ 107. cikke (3) bekezdésének b) és c) pontja alapján vizsgálta meg a Németország által előterjesztett három indokot.
- (20) Először, Németország azzal érvelt, hogy a bejelentett támogatási program célja a német gazdaság komoly zavarának az EUMSZ 107. cikke (3) bekezdésének b) pontja értelmében vett orvoslása. Ezzel kapcsolatban a Bizottság megkérdőjelezte, hogy a nemvasfémek árának 2008–2009. évi csökkenése valóban komoly zavarokat okozott-e a gazdaságban, és a nemvasfémgyártók olyan szorosan kapcsolódnak-e a feldolgozóiparhoz, ahogy Németország állította ⁽⁴⁾.
- (21) Másodszor, Németország azt állította, hogy a bejelentett program olyan támogatást nyújt, amely lehetővé teszi bizonyos gazdasági tevékenységek vagy gazdasági területek fejlesztését – ahogy az EUMSZ 107. cikke (3) bekezdésének c) pontjában szerepel – az elsődleges alumínium, a cink és a réz német előállítói javára. Az első érvelésében Németország azt állította, hogy a villamosenergia-árakban megjelenő közvetett szén-dioxid-kibocsátási költségek magukban hordozzák annak veszélyét, hogy a németországi nemvasfémgyártók csökkentik a termelési kapacitásukat és esetleg akár nem uniós országokba települnek át, amivel szénzivárgást okoznak.
- (22) Ugyanakkor a Bizottság kétségeit fejezte ki az érvelés számos elemével kapcsolatban:
- Nem volt egyértelmű, hogy szükséges és megfelelő-e a támogatás, mert a Németország által benyújtott információk alapján nem állapítható meg a szénzivárgás kockázata. A Bizottság különösen a kedvezményezettek költségeit illetően nem rendelkezett információkkal. Továbbá úgy tűnt, hogy a szóban forgó időszakban néhány kedvezményezett nyereségesen működött, ezért nem egyértelmű, hogy tényleg nyomás nehezedett-e rájuk az áttelepülés vonatkozásában. Végül, nem nyert bizonyosságot, hogy valóban fennállt az Unión vagy az EGT országain kívüli országokba történő áttelepülés kockázata ⁽⁵⁾.
  - Az sem volt egyértelmű, hogy a támogatás, amely 2009 második felére korlátozódott, arra ösztönözné a kedvezményezetteket, hogy fenntartsák a németországi üzemüket ⁽⁶⁾.
  - A Bizottság megkérdőjelezte a támogatási program arányosságát is, mivel Németország nem szolgáltatott elegendő információt annak vonatkozásában, hogy elkerülnék a túlkompenzációt ⁽⁷⁾.

⁽⁴⁾ HL C 111., 2011.4.9., 22. o., (92) és azt követő preambulumbekendések.

⁽⁵⁾ HL C 111., 2011.4.9., 22. o., (51) és azt követő preambulumbekendések.

⁽⁶⁾ HL C 111., 2011.4.9., 22. o., (69) preambulumbekendés.

⁽⁷⁾ HL C 111., 2011.4.9., 22. o., (71) és azt követő preambulumbekendések.

- Végül, a Bizottság kétségeit fejezte ki a támogatási program által érintett érdekek egyensúlyával kapcsolatban, mert nem zárható ki, hogy a támogatás a verseny súlyos torzulásához vezetne, különösen a más uniós/EGT tagállamok nemvasfémgyártói kárára, különösen azok vonatkozásában, amelyek az olcsóbb villamos energia miatt természetes helyszíni előnyt élveznek ⁽⁸⁾.
- (23) A második érvelésében Németország azt állította, hogy a támogatási program olyan támogatást nyújt, amely lehetővé teszi bizonyos gazdasági tevékenységek vagy gazdasági területek fejlesztését az EUMSZ 107. cikke (3) bekezdésének c) pontja értelmében, hogy megelőzzék a munkahelyek elvesztését a nemvasfémiparban és a feldolgozóiparban. Ebben a tekintetben a Bizottság kétségeit fejezte ki azzal kapcsolatban, hogy a munkahelyek elvesztésének megelőzése közös érdekű célkitűzés-e, tényleg olyan súlyosan érintené-e a feldolgozóipart, és vajon az állami támogatás-e a megfelelő eszköz e célkitűzés elérésére ⁽⁹⁾.

4. AZ ÉRDEKELT FELEK ÉSZREVÉTELEI

- (24) 2011. május 3. és 13. között tizenkét érdekelt féltől érkeztek észrevételek a Bizottsághoz:
- Közülük hatan olyan nemvasfémgyártók, amelyek vagy pályáztak a támogatásra ([...], [...], [...], [...], [...]), vagy olyan leányvállalat tulajdonosai, amely potenciális kedvezményezett ([...]). [...], [...] és [...] alumíniumgyártó. [...] rézgyártással, [...] cinkgyártással foglalkozik.
- Öt közülük szakmai szövetség: három nemzeti szinten képviseli a vegyipart (*Verband der chemischen Industrie – VCI*), az energia ipari felhasználóit (*Verband der Industriellen Energie- und Kraftwirtschaft – VIK*) és a nemvasfémipart (*Wirtschaftsvereinigung Metalle – WVM*), kettő európai szinten képviseli a fémipart (Euroalliances, Eurométaux).
- Az egyik észrevételt az *Industriegewerkschaft Bergbau, Chemie, Energie (IG BCE)* német szakszervezet tette.
- (25) Valamennyi érdekelt fél általában kedvezően viszonyult a támogatási programhoz ⁽¹⁰⁾. Azzal érveltek, hogy az uniós jogszabályok már elismerték a karbonszivárgás veszélyét, így azt nem szükséges bizonyítani. Még ha bizonyítékra van is szükség, azt az álláspontot képviselték, hogy már megállapítást nyert a nemvasfémipar számára jelentett kockázat megléte, mivel az ipar csak átveszi az árakat a világpiacon, és a villamosenergia-szolgáltatók már 2013-at megelőzően másra terhelték a szén-dioxid-kibocsátási költségeket (vagyis még az előtt, hogy életbe lépett az üvegházhatású gázok kibocsátási egységei 2012 utáni kereskedelmi rendszerének kontextusában hozott egyes állami támogatási intézkedésekről szóló iránymutatás [„az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszerről szóló iránymutatás”]).
- (26) Továbbá azt állították, hogy a támogatási program ösztönző erővel bír, mert az intézkedés pusztá bejelentése is a termelés folytatására ösztönzött néhány gyártót. Végetetül határozottan állították, hogy a támogatás nem torzította a versenyt, hanem megszüntette az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszerrel kapcsolatos jelentős torzulását az Unió/EGT-n kívüli államok gyártóinak vonatkozásában. Ennek alátámasztására néhány potenciális kedvezményezett és egy szakmai szövetség jelezte, hogy az uniós villamosenergia-árak közelítenek egymáshoz, így az áttelepülésre nem az Unión belül, hanem azon kívül kerülne sor. Más érdekelt felek (például a német szakszervezet) azonban azt mondták, hogy az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer közvetett költségei Németországban súlyosabban érintették a gyártókat, mint más uniós tagállamokban, ahol a hosszú távú szerződések alacsonyban tartják az árakat.

5. NÉMETORSZÁG ÉSZREVÉTELEI

- (27) Az eljárás megindításáról szóló határozattal kapcsolatos észrevételeiben Németország ismét megerősítette, hogy a bejelentett támogatási program összeegyeztethető a belső piaccal. A támogatási programot alátámasztó két érvelést – a pénzügyi és gazdasági válságot, illetve a szénszivárgás által veszélyeztetett ágazatok és alágazatok kompenzálását – az Unió már elfogadta az állami támogatások ellenőrzésénél figyelembe veendő tényezőként.

⁽⁸⁾ HL C 111., 2011.4.9., 22. o., (75) preambulumbekkezdés.

⁽⁹⁾ HL C 111., 2011.4.9., 22. o., (76) és azt követő preambulumbekkezdések.

⁽¹⁰⁾ Néhány érdekelt fél azonban szélesebb körű megközelítést alkalmazott, és a hosszú távú támogatás mellett foglalt állást, illetve konkrét ajánlásokat tett arra nézve, hogyan kellene az (akkor még kidolgozás alatt álló) uniós kibocsátáskereskedelmi rendszerről szóló iránymutatásnak alakítania ezt a támogatást. Az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszerről szóló iránymutatást azóta elfogadták (HL C 158., 2012.6.5., 4. o.).

- (28) Németország különösen azt az álláspontját ismételte meg, hogy a hatályos uniós jogszabályok – az 2009/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ és az 2010/2/EU bizottsági határozat⁽²⁾ – már megállapították a szénzívárgás kockázatát a kedvezményezettek vonatkozásában 2009-ben, és Németország már elegendő bizonyítékot nyújtott be a kockázat bizonyítására. Erről tanúskodnak a közelmúltbeli üzembeszárások Németországban és az Egyesült Királyságban is. Németország továbbá azt állította, hogy a támogatási program megfelelő eszköz lenne a szénzívárgás megelőzésére, mert a Bizottságnak az eljárás megindításáról szóló határozatában említett alternatívák kevésbé lennének hatékonyak.
- (29) Németország azt az álláspontját is megismételte, hogy a támogatás arányos lenne, különösen mivel rövid, hat hónapos időszakra vonatkozik. Elismeri, hogy a támogatási program túlkompensációval járhat, de kiemeli, hogy ennek megszüntetésére a támogatási program 10 %-os levonást és alapszintű visszatartást ír elő (ami 1 GWh fogyasztás közvetett költségeinek felel meg). Németország emellett kijelentette, hogy egy kapcsolódó bizottsági javaslat alapján kész módosítani a támogatási összegek kiszámítását. Végül, Németország utalt két közleményre (A Bizottság 2008. február 22-i közleménye a Tanácsnak és az Európai Parlamentnek a fémipari ágazatok versenyképességéről, „Hozzájárulás az EU növekedési és foglalkoztatási stratégiájához” és a Bizottság 2010. október 28-i közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a régiók bizottságának, „Integrált iparpolitika a globalizáció korában – A versenyképesség és fenntarthatóság középpontba állítása”), amelyben a Bizottság kiemelte, milyen fontos megőrizni a fémipar és általában véve az energiaigényes iparágak versenyképességét⁽³⁾.
- (30) Az érdekelt felek észrevételeire reagálva Németország megállapította, hogy senki sem fejezte ki aggodalmát a belső piaci verseny lehetséges torzulásai miatt, hanem az érdekelt felek valamennyien és különösen a kedvezményezettek lehetséges versenytársait nemzeti és európai szinten képviselő szakmai szövetségek támogatják a támogatást. Németország azt is megállapította, hogy az érdekelt felek további információkat és érveket szolgáltatottak, ami véleménye szerint kihangsúlyozza, hogy 2009 második felében fennállt a szénzívárgás kockázata a nemvasfémiparban.

6. A TÁMOGATÁS ÉRTÉKELÉSE

- (31) A Bizottság megvizsgálta a bejelentett intézkedést az EUMSZ 107. és azt követő cikkei, valamint az EGT-ről szóló megállapodás 61. és azt követő cikkei alapján⁽⁴⁾. A Németország és az érdekelt felek által benyújtott észrevételek megfontolását követően a Bizottság úgy véli, hogy a bejelentett támogatási programnak az eljárás megindításáról szóló határozatban szereplő elemzése továbbra is érvényes, az alábbiakban kifejtett magyarázat mellett, mert egyetlen olyan új elemet sem terjesztettek elő, amely megváltoztatná ezt az értékelést.

6.1. AZ ÁLLAMI TÁMOGATÁS FENNÁLLÁSA

- (32) Egy intézkedés akkor minősül az EUMSZ 107. cikke (1) bekezdése értelmében vett állami támogatásnak, ha teljesül az alábbi négy feltétel: először, előnyhöz juttatja a kedvezményezettet. Másodsor, a tagállamok által vagy állami forrásból finanszírozzák. Harmadsor, kiválasztott vállalkozásokat vagy gazdasági tevékenységeket részesít előnyben. Végül pedig az intézkedés hátrányosan befolyásolhatja a tagállamok közötti kereskedelmet és torzíthatja a versenyt a belső piacon, vagy azzal fenyegethet.
- (33) Ahogy a Bizottság az eljárás megindításáról szóló határozatában állította, a támogatási program esetében valamennyi említett feltétel teljesül⁽⁵⁾: a támogatás állami forrásokból származik, mert a német szövetségi költségvetésből finanszírozzák. Előnyhöz juttatná a kedvezményezetteket „a vállalkozások költségvetésére szokásosan háruló terhek”⁽⁶⁾ (vagyis a villamosenergia költségeinek) enyhítésével. Szelektív, mert csak az előzetesen meghatározott ágazatokban (alumínium, réz, cink) működő kedvezményezetteknek nyújtanák, és – ezeken az ágazatokon belül – tovább korlátoznák a magas villamosenergia-fogyasztású végfelhasználókra (amelyek fogyasztása meghaladja az évi 10 GWh-t). Hátrányosan befolyásolhatja a tagállamok közötti kereskedelmet és torzíthatja a versenyt, mert a kedvezményezettek olyan ágazatokban működnek, amelyekre jellemző az unión

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009. április 23-i 2009/29/EK irányelve a 2003/87/EK irányelvnek az üvegházhatású gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének továbbfejlesztése és kiterjesztése tekintetében történő módosításáról (HL L 140., 2009.6.5., 63. o.).

⁽²⁾ A Bizottság 2009. december 24-i 2010/2/EU határozata a CO₂-kibocsátáshelyezés kockázatának jelentős mértékben kitett ágazatok és alágazatok listájának a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv szerinti meghatározásáról (HL L 1., 2010.1.5., 10. o.).

⁽³⁾ COM(2008) 108 final és COM(2010) 614 final.

⁽⁴⁾ Az itt elvégzett értékelés az EUMSZ-on és az EGT-ről szóló megállapodáson alapul. Az egyszerűség kedvéért azonban csak az EUMSZ rendelkezéseire történnek utalások.

⁽⁵⁾ HL C 111., 2011.4.9., 22. o., (29) és azt követő preambulumbekendések.

⁽⁶⁾ A C-387/92. sz., *Banco Exterior de España* ügyben hozott ítélet (EBHT 1994., I-877. o.) 12. és 13. pontja.

belüli verseny. Még attól függetlenül is, hogy sor kerül-e a tagállamok között bizonyos nemvasfémek tényleges kereskedelmére, az uniós gyártók a világpiacon versenyeznek, és az egyiküknek juttatott előny potenciálisan a többi gyártó forgalmának csökkenéséhez vagy a forgalom növekedésének akadályozásához vezetne.

- (34) A bejelentett intézkedés így az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdése értelmében állami támogatásnak minősül. Ezt Németország és az érdekelt felek sem vitatják.

6.2. A TÁMOGATÁS JOGSZERŰSÉGE

- (35) A bejelentett támogatási programot végrehajtó jogszabálytervezet szerint a támogatás kifizetése az Európai Bizottság jóváhagyásához kötött. Németország ezért teljesítette az EUMSZ 108. cikkének (3) bekezdésében szereplő kötelezettségét, és bejelentette a támogatási intézkedést annak végrehajtása előtt.

6.3. ÖSSZEEGYEZTETHETŐSÉG A BELSŐ PIACCAL

- (36) Mivel a támogatási program állami támogatásnak minősül, a Bizottságnak meg kell vizsgálnia, hogy összeegyeztethető-e a belső piaccal. Az állami támogatásoknak az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdésében szereplő általános tilalmától eltérve a támogatás összeegyeztethetőnek minősülhet, ha a 107. cikk (3) bekezdésében szereplő egyik kategóriába tartozik.
- (37) Németország összeegyeztethetőnek tartja a támogatási programot, és azzal érvel, hogy a támogatási program az EUMSZ 107. cikke (3) bekezdésének b) pontja értelmében egy tagállam gazdaságában bekövetkezett komoly zavar megszüntetésére irányul.
- (38) Németország további úgy véli, hogy a támogatás összeegyeztethető az EUMSZ 107. cikke (3) bekezdésének c) pontja alapján, mert a támogatási program előmozdítja egyes gazdasági tevékenységek vagy gazdasági területek fejlődését.
- (39) A Bizottság elvileg széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik az EUMSZ 107. cikkének (3) bekezdése alá eső ügyekben⁽¹⁷⁾, és olyan iránymutatásokat és közleményeket adott ki, amelyek meghatározzák az egyes támogatási fajták és a belső piac összeegyeztethetőségére vonatkozó kritériumokat. Az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében a Bizottságra nézve kötelező érvényűek az általa az állami támogatások ellenőrzésével kapcsolatban kiadott iránymutatások és közlemények, amennyiben nem térnek el a Szerződésben foglalt szabályoktól és a tagállamok elfogadják őket⁽¹⁸⁾.
- (40) Kezdetől fogva le kell szögezni, hogy a Németország által a német nemvasfémgyártók számára tervezett állami támogatás működési támogatásnak minősül, vagyis olyan támogatás, amelynek célja, hogy mentesítsen valamely vállalatot egyes költségektől, amelyeket alapesetben saját magának kellene viselnie rendes üzletmenete keretében⁽¹⁹⁾. A Bíróság megállapította, hogy az ilyen támogatás „a kereskedelmi feltételeket a közös érdekekkel ellentétes mértékben befolyásolja”⁽²⁰⁾, és főszabály szerint nem tekinthető összeegyeztethetőnek.
- (41) Ugyanakkor vannak olyan egyértelműen meghatározott helyzetek, amelyekben kivételesen nyújtható működési támogatás. A Bizottság ezért meg fogja vizsgálni a tervezett intézkedéseket az összeegyeztethetőség szempontjából. Először meg kell vizsgálni, hogy a bejelentett támogatás egy vagy több iránymutatás vagy közlemény hatálya alá tartozik-e. Amennyiben igen, a Bizottság köteles alkalmazni a mérlegelési jogkörét az EUMSZ 107. cikke (3) bekezdése értelmében az érintett iránymutatások vagy közlemények révén. Amennyiben nem, a Bizottságnak meg kell vizsgálnia, hogy a támogatás közvetlenül összeegyeztethetőnek tekinthető-e a belső piaccal az EUMSZ 107. cikke (3) bekezdésének b) és/vagy c) pontja alapján.

6.3.1. Konkrét iránymutatások, keretrendszerek és rendeletek

- (42) Az eljárás megindításáról szóló határozatában a Bizottság már kizárta néhány iránymutatás alkalmazhatóságát. Igaz volt ez a nehéz helyzetben lévő vállalkozások megmentéséhez és szerkezetátalakításához nyújtott állami támogatásokról szóló közösségi iránymutatásra⁽²¹⁾, amely a nehéz helyzetben lévő vállalkozásokra vonatkozik,

⁽¹⁷⁾ A C-142/87. sz., *Belgium kontra Bizottság* ügyben hozott ítélet (EBHT 1990., I-959. o.) 56. pontja és a C-39/94. sz., *SFEI és mások* ügyben hozott ítélet (EBHT 1996., I-3547. o.) 36. pontja.

⁽¹⁸⁾ A C-313/90. sz., *CIRFS és mások kontra Bizottság* ügyben hozott ítélet (EBHT 1993., I-1125. o.) 36. pontja; a C-311/94. sz., *Ijssel-Vliet* ügyben hozott ítélet (EBHT 1996., I-5023. o.) 43. pontja; a C-351/98. sz., *Spanyolország kontra Bizottság* ügyben hozott ítélet (EBHT 2002., I-8031. o.) 53. pontja.

⁽¹⁹⁾ A T-459/93. sz., *Siemens kontra Bizottság* ügyben hozott ítélet (EBHT 1995., II-1675. o.) 48. pontja.

⁽²⁰⁾ A C-86/89. sz., *Olaszország kontra Bizottság* ügyben hozott ítélet (EBHT 1990., I-3891. o.) 18. pontja.

⁽²¹⁾ HL C 244., 2004.10.1., 2. o. Az említett iránymutatás alkalmazhatóságát egy nemrégiben kiadott közlemény meghosszabbította (HL C 296., 2012.10.2., 3. o.).

különösen azokra a vállalkozásokra, amelyek a nemzeti jogszabályaik szerint teljesítik a kollektív fizetésekre vonatkozó eljárás alá való tartozásra vonatkozó kritériumokat. Ugyanakkor a Németország által bejelentett támogatási program kifejezetten kizárja a hatálya alól a fizetésekre vonatkozó eljárásnak alávetett vagy fizetésekre vonatkozó bejelentő vállalkozásokat⁽²²⁾, és Németország nem érvelt azzal, hogy a támogatás potenciális kedvezményezettjei az iránymutatás értelmében egyébként nehéz helyzetben lévő vállalkozásoknak tekintendők.

- (43) A Bizottság továbbá kizárta az 800/2008/EK bizottsági rendelet⁽²³⁾ alkalmazhatóságát. A 800/2008/EK rendelet kereteket biztosít bizonyos típusú beruházási és foglalkoztatási támogatásokat illetően, de a bejelentett támogatási programra nem vonatkoztak e rendelet⁽²⁴⁾ mentességei.
- (44) A környezetvédelemhez nyújtott állami támogatásokról szóló közösségi iránymutatást⁽²⁵⁾ illetően a Bizottság úgy találta, hogy abban nem szerepel kifejezetten a szénszivárgásra vonatkozó rendelkezés⁽²⁶⁾. Ezért ez az iránymutatás nem vonatkozik arra a lehetőségre, hogy a tagállamok támogatást nyújtsanak a szénszivárgás megelőzésére.
- (45) Végül, a Bizottság úgy vélte, hogy a támogatási program nem esik a jelenlegi pénzügyi és gazdasági válságban a finanszírozási lehetőségek elérésének támogatására irányuló állami támogatási intézkedésekről szóló ideiglenes közösségi keretrendszer⁽²⁷⁾ („ideiglenes keretrendszer”) hatálya alá, amelynek célja, hogy „felszabadítsák a vállalatok részére történő hitelezést, és ezáltal garantálják a finanszírozási lehetőségek folyamatos elérését”. Ennek az az oka, hogy a támogatási program nem arra irányult, hogy lehetővé tegye a potenciális kedvezményezettek számára a finanszírozási lehetőségekhez való hozzáférést, ahogy azt Németország is elismerte⁽²⁸⁾.
- (46) A 2007–2013 közötti időszakra vonatkozó nemzeti regionális támogatásokról szóló iránymutatást⁽²⁹⁾ illetően a Bizottság azt az álláspontot képviselte, hogy egyelőre úgy tűnik, ez az iránymutatás nem vonatkozik a támogatási programra⁽³⁰⁾. A bejelentett támogatási program célkitűzéséből egyértelműen kiderül, hogy nem azon régió hátrányainak (például a különösen alacsony életszínvonal vagy alacsony népsűrűség) mérsékelésére irányul, ahol a kedvezményezettek működnek.
- (47) Sem Németország, sem az érdekelt felek nem nyújtottak be további információkat a 800/2008/EK rendelet, a környezetvédelemhez nyújtott állami támogatásokról szóló közösségi iránymutatás, az ideiglenes keretrendszer vagy a 2007–2013 közötti időszakra vonatkozó nemzeti regionális támogatásokról szóló iránymutatás lehetséges alkalmazásáról, ezért a Bizottságnak nincs oka eltérni a kezdeti értékelésétől.
- (48) Az eljárás megindításáról szóló határozat óta a Bizottság kiadta az európai kibocsátáskereskedelmi rendszerről szóló iránymutatást⁽³¹⁾. Az iránymutatás 3.1. szakasza meghatározza, milyen feltételek mellett adhatnak a tagállamok állami támogatást a villamosenergia-árakban megjelenő kibocsátáskereskedelmi költségek („közvetett kibocsátáskereskedelmi költségek”) részleges kompenzációja érdekében. Ugyanakkor az iránymutatás (6) preambulumbekezdése az alábbiak szerint határozza meg a hatályát: „Mivel a 2009/29/EK irányelv által bevezetett rendelkezések 2013. január 1-jétől alkalmazandók, az állami támogatás nem tekinthető szükségesnek az ezen irányelvből e dátumot megelőzően keletkezett terhek csökkentéséhez. Következésképpen az ezen iránymutatás hatálya alá tartozó intézkedések csak a 2013. január 1-jén vagy azután felmerült költségekre engedélyezhetők.” Az iránymutatás hatálya a harmadik kibocsátáskereskedelmi időszakra („ETS-3”) korlátozódik, amely 2013-ban kezdődik, mivel egyrészt nem érkezett a Bizottsághoz egyértelmű bizonyíték arra nézve, hogy már ezt megelőzően sor került szénszivárgásra, másrészt az összegyűjtött bizonyítékok és az elvégzett tanulmányok arra utalnak, hogy ennek kockázata akkor merülhet fel, ha szigorúbban határozzák meg a kibocsátási egységek felső határát és határozottabban áttérnek a tértésmentes kiosztásról az árverésre.
- (49) A Bizottság ezért azt a következtetést vonja le, hogy a támogatási program nem tartozik egyetlen iránymutatás hatálya alá sem.

6.3.2. Az EUMSZ 107. cikke (3) bekezdésének b) pontja

- (50) Az EUMSZ 107. cikke (3) bekezdésének b) pontja értelmében a Bizottság a támogatást a belső piaccal összeegyeztethetőnek nyilváníthatja, ha az „egy tagállam gazdaságában bekövetkezett komoly zavar megszüntetésére” irányul. A

⁽²²⁾ HL C 111., 2011.4.9., 22. o., (36) preambulumbekezdés.

⁽²³⁾ A Bizottság 2008. augusztus 6-i 800/2008/EK rendelete a Szerződés 87. és 88. cikke alkalmazásában a támogatások bizonyos fajtáinak a közös piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánításáról (általános csoportmentességi rendelet) (HL L 214., 2008.8.9., 3. o.).

⁽²⁴⁾ HL C 111., 2011.4.9., 22. o., (39) preambulumbekezdés.

⁽²⁵⁾ HL C 82., 2008.4.1., 1. o.

⁽²⁶⁾ HL C 111., 2011.4.9., 22. o., (41) és azt követő preambulumbekezdések.

⁽²⁷⁾ HL C 83., 2009.4.7., 1. o.

⁽²⁸⁾ HL C 111., 2011.4.9., 22. o., (40) preambulumbekezdés.

⁽²⁹⁾ HL C 54., 2006.3.4., 13. o.

⁽³⁰⁾ HL C 111., 2011.4.9., 22. o., (37) és azt követő preambulumbekezdések.

⁽³¹⁾ Lásd a 10. lábjegyzetet.

gazdaságban bekövetkezett komoly zavar olyan gazdasági zavar, amely komoly gazdasági és társadalmi nehézségekhez vezet, és az adott tagállam egész gazdaságát érinti, nem pusztán valamelyik régiója vagy egyes területei gazdaságát. A rendelkezés kivételesen szűk értelemben értelmezendő ⁽³²⁾.

- (51) Németország megemlíti a 2008. évi gazdasági válságot, amelynek következtében csökkent a nemvasfémek ára a Londoni Fém-tőzsdén (LME), míg az ipari villamosenergia-árak folyamatosan magasak maradtak, különösen az európai kibocsátáskereskedelmi rendszer miatt. Ennek megfelelően a nemvasfémgyártók átveszik az árakat abban az értelemben, hogy nem tudják sem befolyásolni az LME árait, sem ráterhelni a magasabb gyártási költségeket az ügyfeleikre. Ugyanakkor a feldolgozóiparral (főként az autógyártással és az elektronikai ágazattal) való szoros együttműködés és egymásra utaltság miatt a kapacitáscsökkentés vagy akár az üzemek áttelepítése jelentős hatást gyakorolna más gazdasági ágazatokra. Németország állítása szerint fennáll annak kockázata, hogy a válság következtében egész értékláncokat veszítenek el visszafordíthatatlanul.
- (52) Az érdekelt felek is Németország megjegyzéseit ismételték, és óvtak a nemvasfémgyártás kapacitásának csökkenésétől. Például [...] utal a Kínából származó ritkaföldfémek ellátása terén az európai ipar által tapasztalt nehézségekre, és azt állítja, hogy a nemvasfémek feldolgozóipara is hasonló nehézségekre számíthat, ha nem tartják fenn az uniós termelési kapacitást. Az érdekelt felek, például [...] is kiemelték a nemvasfémgyártók és a feldolgozóipari ügyfelek közötti szoros együttműködést az új termékek kidolgozása és az innováció elősegítése terén. Attól tartanak, hogy ez az innovatív potenciál visszavonhatatlanul elveszhet, ha nem támogatják a nemvasfémgyártást.
- (53) A Bizottság 2009-ben elfogadta az ideiglenes keretrendszert ⁽³³⁾. Ahogy a ((45)) preambulumbekzdésben szerepel, ezzel a keretrendszerrel a Bizottság elismerte, hogy a pénzügyi válság a tagállamok gazdaságának súlyos zavarához vezetett, és a válság olyan mértékben gyakorolt közvetlen hatást a banki ágazatra és közvetett hatást a reálgazdaságra, hogy a vállalkozások nehezen fértek hozzá megfizethető finanszírozási eszközökhöz. Németország azonban nem ezt a zavart kívánta megszüntetni a támogatási programjával.
- (54) Azzal kapcsolatban, hogy a nemvasfémgyártók gazdasági helyzetében 2009 második felében az EUMSZ 107. cikke (3) bekezdésének b) pontja értelmében vett komoly zavar merült-e fel, a hivatalos vizsgálati eljárás nem tárt fel semmi olyat, ami alátámasztaná e zavar meglétét. A Bizottság azt az álláspontot képviseli, hogy az EUMSZ 107. cikke (3) bekezdésének b) pontját szűken kell értelmezni, azaz a gazdaság több ágazatát vagy olyan ágazatokat érintő nagyszabású zavarokra vonatkozik, amelyek működése alapvető a gazdaság egésze számára, mert rendszerszintű szerepet játszanak. Ezzel összefüggésben az Európai Unió Elsőfokú Bírósága megállapította, hogy a zavarnak az adott tagállam gazdaságának egészét, nem pusztán valamelyik régiója vagy egyes területei gazdaságát kell érintenie ⁽³⁴⁾. A Bizottság következképpen úgy határozott, hogy egy komoly gazdasági zavart nem szüntet meg egy olyan támogatás, amely „*egyetlen kedvezményezett problémáit oldja meg [...], nem pedig az iparág valamennyi gazdasági szereplőjének égető problémáit*” ⁽³⁵⁾. Ez az ítélezési gyakorlat arról tanúskodik, hogy a 107. cikk (3) bekezdése b) pontjának alkalmazása bizonyos nagyságú zavart tételez fel. Mostanáig nem bizonyították, hogy a német gazdaság jelentős része komoly zavarnak volt kitéve. Továbbá nem egyértelmű, hogy egy tagállam gazdaságának komoly zavarát hogyan enyhítheti egy olyan állami támogatás, amelynek mindössze 11 kedvezményezettje van.
- (55) Az érvelésnek, miszerint a csökkenő német nemvasfémgyártás komolyan befolyásolná a feldolgozóipart, bizonyos mértékben ellenmond az érdekelt felek egyik megállapítása: egy nemvasfémgyártó kiemelte a német és európai nemvasfémgyártás kereskedelmi intenzitását, amikor hangsúlyozta, hogy az európai gyártók még előnyben vannak a tengerentúli versenytársakkal szemben az ügyfelek közelsége miatt. Az utóbbiak raktározási beruházásokra kényszerültek, hogy ellássák az európai piacot, az előbbieket pedig a keresletnek megfelelően termelhettek, mert közel helyezkedtek el az ügyfelek termelési helyszíneinhez. Ugyanakkor az ezt említő gyártó attól tart, hogy a villamos energia növekvő árai hamarosan megszüntethetik ezt az előnyt az ügyfelek szempontjából viszonylag alacsony többletköltségek mellett. Valóban, ha az európai villamosenergia-költségek még jobban emelkednének, az ügyfelek – ahelyett, hogy az uniós gyártókra támaszkodnának – a tengerentúli gyártóktól vásárolnának nemvasfémeket (amelyek Európába szállítanak a termékeiket, és ott raktároznák őket). Ezen álláspont szerint a

⁽³²⁾ A T-132/96. és T-143/96. sz., *Freistaat Sachsen és Volkswagen AG kontra Bizottság* egyesített ügyben hozott ítélet (EBHT 1999., II-3663. o.) 167. pontja; a C-301/96. sz., *Németország kontra Bizottság* ügyben hozott ítélet (EBHT 2003., I-9919. o.) 106. pontja.

⁽³³⁾ Lásd a 27. lábjegyzetet.

⁽³⁴⁾ A T-132/96. és T-143/96. sz., *Freistaat Sachsen et al kontra Bizottság* egyesített ügyben hozott ítélet (EBHT 1999., II-3663. o.) 167. pontja.

⁽³⁵⁾ Az NN 25/2008 (korábbi CP 15/2008) ügy, WestLB kockázatlafedés, Németország (http://ec.europa.eu/competition/state_aid/cases/225266/225266_843256_6_1.pdf, (41) bekezdés).

feldolgozóipar elvileg képes lenne a világgpiacról beszerezni a forrásait, és semmi sem fenyegetné a létezését. A gyártók áttelepülésének lehetősége arról tanúskodik, hogy a feldolgozóipar teljes mértékben a Németországon kívüli szállítókra támaszkodhatna.

- (56) A német hatóságok mindenesetre nem nyújtottak be elégséges bizonyítékot arra nézve, hogy a szóban forgó három ágazat gazdasági nehézségei olyan mértékűek vagy olyan mértékben érintenék a kapcsolódó ágazatokat, hogy a vizsgált helyzet az EUMSZ 107. cikke (3) bekezdésének b) pontja értelmében valamely tagállam gazdaságát érintő komoly zavarnak minősülne.

6.3.3. Az EUMSZ 107. cikke (3) bekezdésének c) pontja

- (57) Az EUMSZ 107. cikke (3) bekezdésének c) pontja kimondja, hogy a belső piaccal összeegyeztethetőnek tekinthető „az egyes gazdasági tevékenységek vagy gazdasági területek fejlődését előmozdító támogatás, amennyiben az ilyen támogatás nem befolyásolja hátrányosan a kereskedelmi feltételeket a közös érdekekkel ellentétes mértékben”. A Bíróság ítélkezési gyakorlata értelmében a Bizottság a belső piaccal összeegyeztethetőnek minősíthet egy állami támogatást, ha az állami támogatás közös érdekű célkitűzés megvalósítására törekszik⁽³⁶⁾, ha szükséges e célkitűzés eléréséhez⁽³⁷⁾, és nem befolyásolja hátrányosan a kereskedelmi feltételeket a közös érdekekkel ellentétes mértékben.
- (58) Elfogadott bizottsági gyakorlat⁽³⁸⁾, hogy az intézkedések összeegyeztethetőnek minősíthetők közvetlenül az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének c) pontja értelmében, ha szükségesek és arányosak, és ha a közös célkitűzés érdekében kifejtett pozitív hatásai ellensúlyozzák a versenyre és a kereskedelemre gyakorolt negatív hatásokat. Ebben a vonatkozásban a Bizottság indokoltnak tartja megvizsgálni a következő kérdéseket:
1. A támogatási intézkedés jól meghatározott közös érdekű célkitűzésre irányul?
  2. A támogatást megfelelően dolgozták ki ahhoz, hogy a közös érdekű célkitűzés megvalósítását szolgálja? Különös tekintettel a következőkre:
    - a) A támogatási intézkedés megfelelő és szükséges eszköz-e, vagy vannak más, alkalmasabb eszközök?
    - b) Van-e ösztönző hatása, azaz a támogatás megváltoztatja-e a vállalkozások magatartását?
    - c) A támogatási intézkedés arányos-e, azaz ugyanaz a magatartásbeli változás elérhető-e kevesebb támogatással?
  3. A versenytorzulás és a kereskedelemre gyakorolt hatás korlátozott-e, így az intézkedés általános egyenlege pozitív-e?
- (59) Németország kétféle érvelést követve próbálta igazolni a támogatás összeegyeztethetőségét az EUMSZ 107. cikke (3) bekezdésének c) pontja értelmében: Németország először azzal érvelt, hogy azért van szükség a támogatásra, hogy megelőzzék a németországi üzemek bezárását az olyan harmadik országokba való áttelepülés miatt, amelyek nem részei az európai kibocsátáskereskedelmi rendszernek, és amelyekben nincsenek hasonló széndioxid-kibocsátási költségek (a szénzitivárgás megelőzése). Másodszor azzal érvelt, hogy azért van szükség a támogatásra, hogy megelőzzék a német üzemek harmadik országokba való áttelepülését, amely káros hatásokkal járna az ipari struktúra és a foglalkoztatás szempontjából (a foglalkoztatás csökkenésének megelőzése).

6.3.3.1. A karbonszivárgás megelőzése

Közös érdekű cél

- (60) A környezetvédelem közös érdeket szolgáló célkitűzésnek tekinthető. Mivel az uniós környezetvédelmi jogszabályok eredményeképpen a szén-dioxid-kibocsátás áttevéődhet a világ olyan részeire, ahol továbbra is környezeti kockázatot jelentene, az ilyen szénzitivárgás megelőzése a környezetvédelmi célkitűzés részének tekinthető. Ezt egyértelművé tették az uniós jogszabályok, mégpedig a 2009/29/EK irányelv⁽³⁹⁾, amely a (27) preambulumbekkezdésben az alábbiakat mondja ki:

„A tagállamok szükségesnek ítélik olyan létesítményeknek a villamosenergia-árakban megjelenő, üvegházhatású gázkibocsátással kapcsolatos költségeikre vonatkozó ideiglenes kompenzálását, amelyekről megállapították, hogy jelentős szénzitivárgási kockázatnak vannak kitéve. Ilyen támogatás csak akkor adható, ha az szükséges és arányos, és biztosítani kell, hogy továbbra is megmaradjanak az energiamegtakarítást és a kereslet terén a szürkéről a zöld energiára váltást előmozdító közösségi ösztönzők.”

⁽³⁶⁾ A T-162/06. sz., *Kronoply kontra Bizottság* ügyben hozott ítélet (EBHT 2009., II-1. o.), és különösen annak 65., 66., 74. és 75. pontja.

⁽³⁷⁾ Vö. a T-187/99. sz., *Agrana Zucker und Stärke kontra Bizottság* ügyben hozott ítélet (EBHT 2001., II-1587. o.) 74. pontja; a T-126/99. sz., *Graphischer Maschinenbau kontra Bizottság* ügyben hozott ítélet (EBHT 2002., II-2427. o.) 41–43. pontja; a C-390/06. sz. *Nuova Agricast* ügyben hozott ítélet (EBHT 2008., I-2577. o.) 68–69. pontja.

⁽³⁸⁾ A kutatáshoz, fejlesztéshez és innovációhoz nyújtott állami támogatások közösségi keretrendszerének (HL C 323., 2006.12.30., 1. o.) 1.3. pontja; A környezetvédelemhez nyújtott állami támogatásokról szóló közösségi iránymutatás (HL C 82., 2008.4.1., 1. o.) 1.3. pontja.

⁽³⁹⁾ Lásd a 11. lábjegyzetet.

- (61) Továbbá a szénszivárgás megelőzését elfogadták környezetvédelmi célkitűzésnek az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszerről szóló iránymutatásban ⁽⁴⁰⁾, különösen annak 7. és 8. pontjában:

„7. Az ETS-irányelv 10a. cikkének (6) bekezdése szerint a tagállamok – a költségek állami támogatási szabályoknak megfelelő kompenzálása érdekében – állami támogatást nyújthatnak azon ágazatok vagy alágazatok számára, amelyekről megállapítást nyert, hogy a villamosenergia-árakban megjelenő, üvegházhatásúgáz-kibocsátással kapcsolatos költségeik (a továbbiakban: a közvetett kibocsátás költségei) miatt jelentősen érinti őket a kibocsátásáthelyezés kockázata. Ezen iránymutatás alkalmazásában a „kibocsátásáthelyezés” az üvegházhatású gázok globális kibocsátásának várható növekedését jelenti, amennyiben a vállalkozások az Unión kívülre helyezik termelésüket, mert az EU ETS okozta költségnövekedést nem tudják ügyfeleikre hárítani anélkül, hogy jelentős veszteséget szenvednének el piaci részesedésük tekintetében.

8. A kibocsátásáthelyezés kockázatának kezelése környezetvédelmi célt szolgál, mivel a támogatás célja – az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentéséről szóló, kötelező nemzetközi megállapodás hiányában – megakadályozni a globális szintű üvegházhatásúgáz-kibocsátás azon növekedését, melyet a termelés Unión kívüli területekre való áthelyezése okoz. Ugyanakkor a közvetett kibocsátás költségeihez nyújtott támogatás negatív hatást gyakorolhat az EU ETS hatékonyságára. A támogatás, amennyiben nem eléggé célzott, mentesíti a kedvezményezetteket a közvetett kibocsátás költségeinek viselése alól, korlátozva ezáltal az ágazatban a kibocsátáscsökkentést és az innovációt előmozdító ösztönzőket. Ebből következően a kibocsátáscsökkentés költségeit túlnyomórészt a gazdaság más ágazatai viselnék. Továbbá, az ilyen állami támogatás a verseny jelentős torzulását eredményezheti a belső piacon, különösen akkor, amikor az ugyanabban az ágazatban működő vállalkozásokat eltérően kezelik a különböző tagállamokban a különböző költségvetési megszorítások miatt. Ezen iránymutatásnak ezért három meghatározott célkitűzésre kell irányulnia: a kibocsátásáthelyezés kockázatának minimalizálására, a költséghatékony széntelenítés megvalósítására irányuló EU ETS célkitűzés megőrzésére, valamint a verseny torzulásának minimalizálására a belső piacon.”

- (62) A szénszivárgás megelőzése ezért kapcsolódhat a környezetvédelem, illetve különösen a klímavédelem közös érdekű célkitűzéséhez.

Szükségesség és megfelelés

- (63) A nyújtott támogatásnak megfelelő és szükség eszköznek kell lennie a tervezett célkitűzés elérésére. Egy eszköz akkor megfelelő és szükséges, ha ugyanazon eredmények elérésére nincsenek más, kevésbé torzító eszközök.
- (64) A jelenlegi esetben annak megállapítására, hogy a bejelentett támogatási program keretében kifizetendő támogatás szükséges és megfelelő-e, először azt kell bizonyítani, hogy a támogatható ágazatok (a német alumínium-, réz- és cinkgyártás) esetében 2009 második felében fennállt-e a szénszivárgás kockázata.
- (65) Németország azzal érvelt, hogy már megállapították – különösen a 2010/2/EU ⁽⁴¹⁾ határozat révén –, hogy 2009 vonatkozásában fennállt a szénszivárgás kockázata. A kockázat állítólag már a második kibocsátáskereskedelmi időszakban (2008–2012, „ETS-2”) fennállt, és a harmadik kibocsátáskereskedelmi időszakra való áttérés Németország szerint nem jelentett „minőségi ugrást”.
- (66) Az eljárás megindításáról szóló határozatában a Bizottság többek között emlékeztetett rá, hogy a tagállamok a 2009/29/EK irányelvben ⁽⁴²⁾ csak 2013-tól kezdődően egyeztek bele a szénszivárgás megelőzésére irányuló mechanizmusok bevezetésébe. Ez indokoltnak tűnt, mert 2013-tól szigorúbb felső határok vonatkoznak a széndioxid-kibocsátásra, ami – ha minden más egyenlő és az akkori feltételezéseken alapul – várhatóan magasabb szén-dioxid-kibocsátási költségekhez vezet ⁽⁴³⁾. Emellett a Bizottság megállapította, hogy a szénszivárgás kockázatáról a második kibocsátáskereskedelmi időszakban (2008–2012) folytatott vita a kockázat mértékét illetően nem volt meggyőző. Egy frissebb tanulmány azt sugallja, hogy elképzelhető, hogy 2009-ben szénszivárgás volt megfigyelhető az alumíniumágazatban, de a réz- és a cinkgyártásban nem. Mindenesetre indokoltnak tűnt koherens, az egész Unióra kiterjedő kritériumokat meghatározni az ilyen támogatás vonatkozásában ⁽⁴⁴⁾. A harmadik kibocsátáskereskedelmi időszak tekintetében ilyen kritériumokat az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszerről szóló iránymutatás tartalmaz.
- (67) Az érdekelt felek ugyanúgy érveltek, mint Németország, azaz hogy a nemvasfémgyártásra vonatkozó szénszivárgás kockázatát már a 2009/29/EK irányelv 10a. cikkének (6) bekezdésével és a 2010/2/EU határozattal elismerték. Ezért megkérdőjelezték annak a külön vizsgálatnak a szükségességét, amelyet a Bizottság az eljárás megindításáról szóló határozatában körvonalazott.

⁽⁴⁰⁾ Lásd a 10. lábjegyzetet.

⁽⁴¹⁾ Lásd a 12. lábjegyzetet.

⁽⁴²⁾ Lásd a 39. lábjegyzetet.

⁽⁴³⁾ HL C 111., 2011.4.9., 22. o., (53) preambulumbekzdés.

⁽⁴⁴⁾ HL C 111., 2011.4.9., 22. o., (54) preambulumbekzdés.

- (68) Néhány érdekelt fél emellett határozottan állította, hogy a vizsgálat ne legyen túl szigorú: mivel a Bizottság az eljárás megindításáról szóló határozatában megállapította, hogy a főbb kedvezményezettek nyereségesek voltak a támogatási program által lefedett időszak egészében⁽⁴⁵⁾, néhány nemvasfémgyártó kiemelte, hogy a német üzemek nyereségsége valójában viszonylag alacsony, néha nem haladja meg az ilyen ipar esetében elfogadható nyereségségi szintet, és túl korlátozó lenne azt állítani, hogy a támogatás csak akkor szükséges és bír ösztönző hatással, ha a kedvezményezettet fizetéseképtelenségi eljárás fenyegeti.
- (69) Továbbá néhány gyártó, például [...], [...] és [...] azt állította, hogy a szénszivárgás nem korlátozódott arra a kérdésre, hogy egy üzem vajon végül bezár-e és az Unión kívülre települ-e. A kérdés inkább az, hogy a kedvezményezettek vajon beruháznának-e a német üzemekbe vagy tartózkodnának a beruházásoktól. Azt állították, hogy a bejelentett támogatási program ösztönzőleg hatott az ilyen beruházásokra, és a támogatás lehetősége ösztönözte őket arra, hogy folytassák a termelést és jelentős beruházásokat tegyenek a németországi üzemekben.
- (70) Ezek az érvek azonban nem meggyőzőek. Először is, téves az a megállapítás, hogy az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszerről szóló irányelvben már megállapították, hogy 2009 második felében fennállt a szénszivárgás kockázata. A 2009/29/EK irányelv 10a. cikkének (6) bekezdése kimondja, hogy „A tagállamok emellett azon ágazatok vagy alágazatok számára, amelyekről megállapítást nyert, hogy a villamosenergia-árakban megjelenő, üvegházhatású gázkibocsátással kapcsolatos költségeik miatt jelentősen érinti őket a szénszivárgás kockázata, pénzügyi intézkedéseket is elfogadhatnak e költségek kompenzálása érdekében, amennyiben a pénzügyi intézkedések összeegyeztethetőek az állami támogatásokra alkalmazandó és az e területen a jövőben elfogadandó szabályokkal.” A 10a. cikk (6) bekezdése ezért nem állapítja meg a szénszivárgás kockázatának fennállását, pusztán azt mondja ki, hogy az állami támogatás is opció lehet, ha és ahol ilyen kockázatot állapítanak meg. A 2009/29/EK irányelv mindenesetre csak az ETS-3-ra, azaz a 2013 utáni időszakra vonatkozik.
- (71) Hasonlóképpen a 2010/2/EU határozat⁽⁴⁶⁾ tartalmazza az olyan ágazatok és alágazatok listáját, amelyek vonatkozásában úgy vélik, csak 2013-tól, azaz az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer harmadik szakaszának hatálybalépésétől számítva merül fel a szénszivárgás jelentős kockázata. Figyelembe véve az ezen alapuló feltételezéseket, nem állapítja meg a szénszivárgás kockázatának fennállását 2009 vonatkozásában.
- (72) Ami még fontosabb, a 2010/2/EU határozat azt a célt tűzte ki, hogy összeállítsa azoknak az ágazatoknak és alágazatoknak a jegyzékét, amelyek esetében térítésmentes az uniós kibocsátási egységek elosztása. A térítésmentes kibocsátási egységek elosztásáról a 2009/29/EK irányelv 10a. cikkének (12) bekezdése rendelkezik. A 2010/2/EU határozat a 2009/29/EK irányelv 10a. cikkének (13) bekezdésén alapul, amely viszont egyértelműen a 10a. cikk (12) bekezdésére utal. Mivel a kibocsátási egységek térítésmentes elosztása az érintett ipari ágazatok (például a termelési tevékenységük következtében keletkező) közvetlen szén-dioxid-kibocsátási költségeinek kezelésére irányul, a határozat nem használható annak megállapítására, hogy mely ágazatoknak és alágazatoknak lehet szükségük a közvetett szén-dioxid-kibocsátási költségek kompenzálására⁽⁴⁷⁾.
- (73) A Bizottság úgy véli, hogy az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszerről szóló iránymutatással összhangban egy támogatási intézkedés nem lehet szükséges és megfelelő a szénszivárgás megelőzésére a közvetett szén-dioxid-kibocsátási költségek miatt, kivéve, ha legalább három feltétel teljesül: Először, bizonyítani kell, hogy a támogatás potenciális kedvezményezettjei viselik a villamosenergia-árakban megjelenő közvetett szén-dioxid-kibocsátási költségek jelentős részét a villamosenergia-költségeiken belül. Másodszor, ezek a közvetett szén-dioxid-kibocsátási költségek a kedvezményezettek gyártási költségeinek jelentős részét teszik ki. Harmadszor, a kedvezményezettek nem terhelhetik rá ezeket a költségeket az ügyfeleikre. Még ha teljesülnek is ezek a feltételek, meg kellene állapítani, hogy a termelés eltolódása vagy az áttelepülés nem az EU/EGT területén történne, vagyis olyan országokba helyeznék át a termelést, ahol kevésbé szigorúak a kibocsátás csökkentésére vonatkozó követelmények. A termelés eltolódása az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszerben valóban nem minősülne szénszivárgásnak.
- (74) Az első feltételt illetően Németország azzal érvelt, hogy a villamosenergia-szolgáltatók alternatív költségként bearázták a szén-dioxid-kibocsátási költségeket és az ügyfeleikre terheltek őket már 2009-ben, annak ellenére, hogy a legtöbb kibocsátási egységet térítésmentesen osztották ki a villamosenergia-szolgáltatók számára. Ennek az az oka, hogy a villamosenergia-termelésben használt kibocsátási egységek, noha térítésmentesen biztosították őket, magukban foglaltak egy „árat”, és elvileg értékesíthetők. Ezeket az alternatív költségeket bearázták és az ügyfelekre terheltek.

⁽⁴⁵⁾ HL C 111., 2011.4.9., 22. o., (64) preambulumbekzdés.

⁽⁴⁶⁾ Lásd a 41. lábjegyzetet.

⁽⁴⁷⁾ Ellenkező esetben ez olyan helyzetet teremtene, amelyben a 2010/2/EU határozatban csak a közvetlen szén-dioxid-kibocsátásuk miatt szereplő ágazatok a közvetett szén-dioxid-kibocsátási költségeikért is kompenzálhatók lennének.

- (75) Az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszerről szóló iránymutatás hatásvizsgálatáról szóló jelentésében a Bizottság ugyanerre a következtetésre jutott, miszerint a villamosenergia-termelők a második uniós kibocsátáskereskedelmi időszakban (2008–2012) másra tudták terhelni a szén-dioxid-kibocsátási költségeik nagy részét, noha ennek értékét 100 % alatti értékre becsülték ⁽⁴⁸⁾.
- (76) A második feltételt illetően Németország nem adott konkrét tájékoztatást azzal kapcsolatban, mekkora a közvetett szén-dioxid-kibocsátási költségek aránya a kedvezményezettek termelési összköltségén belül.
- (77) Németország általános tájékoztatást adott a villamosenergia-költségeknek az összköltségekhez viszonyított arányáról: A rézgyártás esetében az energia- vagy a villamosenergia-költségek a termelési költségek minimum 13 %-át, maximum valamivel több mint 40 %-át tették ki. A cinkgyártás esetében ez az arány közel 50 %, az alumíniumgyártás esetében 46 % volt. A Bizottság megállapítja, hogy az összköltségek meghatározása nem egységesen történt az egyes kedvezményezettek vonatkozásában, ami azt jelenti, hogy az adatok nem hasonlíthatók össze. Németország továbbá adatokat nyújtott be négy kedvezményezett közvetett szén-dioxid-kibocsátási költségeit illetően (EUR/MWh-ban kifejezve): ezek [...] EUR/MWh-tól (egy rézgyártó vonatkozásában) [...] EUR/MWh-ig (egy cinkgyártó vonatkozásában) terjednek, az alumíniumgyártás esetében ez az érték [...] és [...] EUR/MWh között van. A többi kedvezményezettel kapcsolatban nem adtak tájékoztatást.
- (78) Azok közül az érdekelt felek közül, akik egyben kedvezményezettek, [...] azt állította, hogy a közvetett szén-dioxid-kibocsátási költségei 2009-ben elérték a [...] EUR/MWh összeget, amely a termelési összköltségei [...] %-át teszi ki. [...] jelezte, hogy a villamosenergia-költségei a forgalma körülbelül [...] %-át teszik ki.
- (79) Ezek az információk, amelyek nem konkrétak, nem teszik lehetővé a Bizottság számára a második feltétel teljesülésének megállapítását.
- (80) Emellett, ahogy a ((75)) preambulumbekzdésben már szerepel, úgy tűnik, hogy a szén-dioxid-kibocsátási költségek nem teljes egészében jelennek meg a villamosenergia-árakban. A szén-dioxid-kibocsátási költségek megjelenésének mértéke nagyban függ a szerződés típusától, és attól, mikor kötötték a szerződést. A [...] által adott információk például igazolni látszanak, hogy az érintett időszakban (2009 júliusa és decembere között) a villamos energia szén-dioxid-kibocsátási költségeinek aránya jelentősen alacsonyabb volt, mint a kibocsátási egységek 2009-re meghatározott egyéves határidős ára.
- (81) Annak bizonyítására, hogy 2009-ben fennállt a szénszivárgás kockázata, Németország és az érdekelt felek utaltak a Bizottság által az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszerről szóló iránymutatás előkészítése során összegyűjtött adatokra. Azonban ezen információ alapján nem állapítható meg hogy 2009-ben fennállt a szénszivárgás kockázata a német iparban. Először, a Bizottság a hatásvizsgálatról szóló jelentésében európai szinten gyűjtött adatok alapján készítette el az elemzését. Ezért ezek az adatok csak korlátozott jelentőséggel bírnak a szénszivárgás potenciális kockázatának a tagállami szintű ipar vonatkozásában történő vizsgálatokor.
- (82) Ami még fontosabb, a hatásvizsgálatról szóló jelentés valamennyi megállapítása az ETS-3-ra vonatkozik, és nem alkalmazható 2009-re. A hatásvizsgálatról szóló jelentésben ismertetett különböző kockázati forgatókönyvek valóban azon a feltételezésen alapulnak, hogy az ETS-3-ban szigorítják a felső határértékeket és áttérnek az árverésre, ezért nem tükrözik a 2009. évi valós helyzetet ⁽⁴⁹⁾.
- (83) A Bizottság ezért nem rendelkezik meggyőző bizonyítékokkal a közvetett szén-dioxid-kibocsátási költségek termelési költségekhez viszonyított arányával kapcsolatban.
- (84) A harmadik feltételt illetően, miszerint a kedvezményezettek az ügyfeleikre tudták-e terhelni a közvetett szén-dioxid-kibocsátási költségeiket, Németország és számos érdekelt fél elmondta, hogy a kedvezményezettek nem tudják befolyásolni a fémek árát. A nemvasfémek gyártása világpiacra történik, így az árakat a Londoni Fém-tőzsde (LME) határozza meg. Azt mondják, a gyártóknak így nincs módjuk arra, hogy a piaci részesedésük elvesztése nélkül emeljék az árakat.
- (85) A benyújtott információ megerősíteni látszik a harmadik feltétel teljesülését, vagyis hogy a gyártók nem tudták másra terhelni a jelentősen költségnövekedést, mivel a verseny világméretű, és főként az árak határozzák meg.

⁽⁴⁸⁾ Az üvegházhatású gázok kibocsátási egységei kereskedelmi rendszerének kontextusában hozott egyes állami támogatási intézkedésekről szóló iránymutatást (2012.5.22., SWD(2012) 130 final) kísérő, a hatásvizsgálatról szóló jelentés (http://ec.europa.eu/competition/sectors/energy/impact_assessment_main%20report_en.pdf) 16. oldala.

⁽⁴⁹⁾ A felső határértékek szigorítását megelőző időszak vonatkozásában a Bizottság megállapította, hogy „a szénszivárgással kapcsolatos irodalom nem talált empirikus bizonyítékot a szénszivárgásra” (lásd a hatásvizsgálatról szóló jelentést, 48. lábjegyzet, 13. o.).

- (86) A Bizottság összességében úgy találja, hogy a Németország és az érdekelt felek által benyújtott információk nem szolgálnak meggyőző bizonyítékkal arra, hogy a potenciális kedvezményezettek esetében a közvetett szén-dioxid-kibocsátási költségeknek a termelési költségekhez viszonyított aránya olyan mértékű volt, hogy fennállt a szénszívárgás kockázata. Ezért nem nyert bizonyítást, hogy a támogatási program szükséges és megfelelő a szénszívárgás megelőzésére vonatkozó, közös érdekű célkitűzés eléréséhez.

Ösztönző hatás

- (87) Egy állami támogatás akkor bír ösztönző hatással, ha a kedvezményezett magatartása megváltozik a közös érdekű célkitűzés elérése érdekében. Az eljárás megindításáról szóló határozatában a Bizottság többek között kétségeit fejezte ki azzal kapcsolatban, hogy a bejelentett támogatási program keretében nyújtandó támogatás ösztönzőleg hatna a kedvezményezetteknek annak érdekében, hogy fenntartsák a németországi termelési kapacitásukat. Függetlenül attól, hogy a szénszívárgás kockázata valós volt-e és fennállt-e 2009-ben, a támogatás időtartama, ami alapvetően csak 2009 második felére terjedt ki, túl rövid ahhoz, hogy befolyásolja a megfelelő súlyú beruházási döntéseket ⁽⁵⁰⁾.
- (88) Németország azzal érvelt, hogy azért dolgozták ki a támogatási programot, hogy áthidalják a 2009 (a válság legsúlyosabb éve) és 2013 (amikor lehetőség lesz hosszú távú támogatási program kidolgozására az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszerrel szóló iránymutatás alapján) közötti időszakot. Németország és az érdekelt felek továbbá azt állították, hogy a bejelentett támogatási program 2009. évi pusztai nyilvánosságra hozatala a termelési kapacitás fenntartásához vezetett ⁽⁵¹⁾. Az egyik kedvezményezett, [...] belső dokumentumokat nyújtott be annak alátámasztására, hogy a német kormány bejelentésének hatására nem zárták be a németországi üzemüket.
- (89) A Bizottság szerint a támogatás ösztönző hatásával kapcsolatban benyújtott információk ellentmondásosak. Egyrészt a nemvasfémgyártás ciklikus tevékenység, aminek következtében egy fellendülés során jelentősen nőhet a termelés, ami a kereslet csökkenése esetén ezért túlkapacitáshoz vezethet ⁽⁵²⁾. Másrészt a támogatási intézkedéshez vezető szénszívárgás a környezetvédelmi politikákhoz kapcsolódik, és olyan kérdés, amely független a túlkapacitás problémáitól. Ahogy az érdekelt felek is érveltek, a szénszívárgás megelőzése érdekében a vállalkozásoknak hosszú távú biztonságra, vagyis stabil, hosszú távú feltételekre van szükségük, mert csak ez ösztönzi őket olyan beruházásokra, amelyek célja a termelési kapacitás fenntartás Európában a következő 10–20 évben.
- (90) Már megkérdőjelezhető, hogy a működési támogatás, ahogy néhány érdekelt fél állítja, valóban megfelelő eszköze a piaci szereplők tényleges eredményt felmutató beruházásainak ösztönzésére (szemben például a célzott beruházási támogatással). De még ha így is van, a támogatási intézkedés nem a nemvasfémgyártók hosszú távú vállalkozási feltételeinek biztosítására irányult. Az egyetlen hatása az, hogy megerősíti a kedvezményezettek helyzetét a túlkapacitással jellemzett időszakban, miközben a versenytársaknak a saját eszközeik felhasználásával kell megküzdeniük a túlkapacitással. Az érdekelt feleknek a támogatás pozitív hatásával kapcsolatos észrevételei megerősíteni látszanak, hogy az intézkedés inkább a ciklikus visszaesés ellensúlyozására, semmint a magasabb villamosenergia-költségekkel járó és szénszívárgáshoz vezető környezetvédelmi politikák potenciálisan strukturális problémájának kezelésére irányult.
- (91) Mivel a támogatási programot csak 2009 második felében kívánták működtetni, miközben a nemvasfémgyártók piaci helyzete és az uniós kibocsátási egységek határidős ára is jelentősen ingadozott ezen időszakot megelőzően és követően, a Bizottság úgy véli, nem valószínű, hogy egy ilyen rövid távú támogatás képes lenne döntő módon befolyásolni a kedvezményezetteknek az Unió belüli kapacitás fenntartására és esetleges növelésére vonatkozó közép- és hosszú távú stratégiáit. A Bizottság továbbá úgy ítéli meg, hogy a potenciális kedvezményezettek előre láthatták, hogy egyrészt időbe telik, amíg a Bizottság jóváhagyja a támogatási programot, másrészt a támogatás keretrendszere az ETS-3 során valósul meg. Ezek, és annak a ténynek az alapján, hogy eddig egyik kedvezményezett sem zárta be az üzemait és települt át máshová, a Bizottság azt a következtetést vonja le, hogy a nemvasfémgyártó-üzemek folyamatos működését nem a bejelentett támogatási program lehetősége határozta meg, hanem más tényezők. A [...] által benyújtott belső dokumentumok alapján úgy tűnik, hogy valójában a hosszú távú (2009-ben kezdődő és 2013 után is fennálló) támogatás volt a döntő tényező.

⁽⁵⁰⁾ HL C 111., 2011.4.9., 22. o., (69) preambulumbekkezdés.

⁽⁵¹⁾ A német kormány bejelentette, hogy amint az Európai Bizottság jóváhagyja, elindul a támogatási program.

⁽⁵²⁾ ECORYS, Az uniós nemvasfémipar versenyképessége (2011. április 5., http://ec.europa.eu/enterprise/sectors/metals-minerals/files/fn97624_nfm_final_report_5_april_en.pdf), 31. o.

- (92) Végül a Bizottság arra a megállapításra jut, hogy a program keretében nyújtandó támogatás ösztönző hatása nem bizonyított.

Arányosság

- (93) Egy állami támogatási intézkedés akkor arányos, ha a kedvezményezettnek juttatott támogatás a legkisebb összegű ahhoz elegendő támogatás, hogy teljesüljön a közös érdekű célkitűzés. Ezt azt jelenti, hogy a kedvezményezettek nem kaphatnak több támogatást, mint amennyi a közös érdekű célkitűzés érdekében enyhíteni kívánt pénzügyi teher fedezéséhez szükséges.
- (94) Németország azt állítja, hogy a módszerei biztosítják, hogy a kedvezményezettek nem részesülnek túlkompenzációban, és a kompenzáció valójában csak részleges. Először, Németország az 1 GWh villamosenergia-fogyasztásnak megfelelő közvetett szén-dioxid-kibocsátási költségeknek megfelelő összeget kíván visszatartani, ami azt jelenti, hogy a kedvezményezetteket csak az ezt meghaladó közvetett szén-dioxid-kibocsátási költségekért kompenzálják. Másodsor, hangsúlyozza, hogy a 10 %-os biztonsági ráhagyás csökkentené a támogatás összegét. Harmadszor, azt állítja, hogy a három különböző fém vonatkozásában megállapított különböző támogatási összegek biztosítják a minimális kompenzációt.
- (95) Az érdekelt felek általában véve egyetértenek Németország álláspontjával⁽⁵³⁾, néhányan még a közvetett szén-dioxid-kibocsátási költségek teljes kompenzációját is támogatják.
- (96) Ugyanakkor ez az eljárás több helyen is hibásnak tűnik. Először, felmerül a közvetett szén-dioxid-kibocsátási költségek meghatározásának pontossága. Németország az EUA 2009. évi határidős árát (a szén-dioxid tonnánkénti ára 24 EUR) veszi alapul, és egy marginális németországi erőmű átlagos szén-dioxid-kibocsátása (0,8 tonna szén-dioxid MWh-ként⁽⁵⁴⁾) alapján feltételezi, hogy a közvetett szén-dioxid-kibocsátási költségek a villamosenergia-költségeken belül 19 EUR/MWh-nak felelnek meg. Ugyanakkor Németország elismerte, hogy a szén-dioxid-kibocsátási költségeknek a kedvezményezett villamosenergia-költségeihez viszonyított mindenkori aránya a szállítási megállapodásoktól függően változik, mivel az érintett vállalkozások általában hosszú távú szerződéseket kötöttek egy adott időben, és adott villamosenergia- és EUA-árak alapján. Ezt az érdekelt felek által nyújtott információk is megerősítették. Néhány érdekelt fél jelezte, hogy a villamos energiát hosszú távú szerződések révén beszerző vállalkozásokat valóban nem érintik a villamosenergia-árakban megjelenő közvetett szén-dioxid-kibocsátási költségek. Továbbá a [...] által nyújtott információk arra utalnak, hogy nem a teljes szén-dioxid-kibocsátási költség jelent meg a villamosenergia-árakban. A feltételezés, amely szerint a közvetett szén-dioxid-kibocsátási költségek 19 EUR/MWh-nak felelnek meg, nem tükrözi ezt a körülményt, és nem zárja ki hatékonyan a túlkompenzációt. A Bizottság ezért megállapítja, hogy Németország nem bizonyította, hogy a 10 %-os levonás elegendő lenne a túlkompenzáció megelőzésére, mert nem bizonyították meggyőzően, milyen mértékben jelennek meg a szén-dioxid-kibocsátási költségek a villamosenergia-árakban. Különösen nem bizonyították, hogyan állapították meg a 10 %-os értéket. Emellett az érdekelt felektől származó információk arról tanúskodnak, hogy a 10 %-os levonás nem elegendő a túlkompenzáció megelőzésére.
- (97) Másodsor, az alumínium-, a cink- és a rézgyártás eltérő helyzetének figyelembevétele céljából Németország tisztázatlan okokból úgy döntött, hogy a 10 %-os biztonsági levonást követően az alumíniumgyártás jogosult a legmagasabb kompenzációra (17 EUR/MWh), a cink- és a rézgyártás pedig kevesebb támogatásban részesülne (16 EUR, illetve 9 EUR/MWh). Talán igaz, hogy a primer alumínium előállítását jobban sújtotta a gazdasági válság, mint például a rézgyártást, de Németország nem nyújtott be elégséges információt annak megértéséhez, hogyan állapították meg a támogatási összegek eltérő nagyságát. Ugyanakkor néhány információ egyértelműen jelzi, hogy a legnagyobb kedvezményezett túlkompenzációban részesülne⁽⁵⁵⁾. A cink- és rézgyártásra vonatkozó támogatási összegek tekintetében az egyértelmű magyarázat hiánya szintén megkérdőjelezi, mennyire hatékonyak ezek az összegek a szénzivárgás megelőzésére ezekben az ágazatokban.
- (98) Ezen megfontolások alapján a Bizottság ezért arra a következtetésre jut, hogy a támogatási program nem biztosítja, hogy a kompenzáció összege a szükséges minimumra korlátozódjon.

⁽⁵³⁾ Például az egyik érdekelt fél, egy szakmai szövetség úgy nyilatkozott, hogy mivel a rézgyártás kevésbé energiaigényes, mint az alumíniumgyártás, indokolt, hogy az alumínium esetében biztosított kompenzációnak (17 EUR/MWh) csak a felét (9 EUR/MWh) biztosítják.

⁽⁵⁴⁾ Kerekített értéknek tűnik, amely egy Németország által a bejelentési eljárás során benyújtott pontosabb értéken alapul: 0,75 tonna szén-dioxid/MWh.

⁽⁵⁵⁾ [...], egy alumíniumgyártó szerint a közvetett szén-dioxid-kibocsátási költsége 2009-ben [...] EUR/MWh volt, amely jelentősen elmarad a támogatási program által az alumíniumgyártásra alkalmazott 17 EUR/MWh támogatási összegtől.

A verseny és a kereskedelem torzulása és a mérlegelési vizsgálat

- (99) Egy támogatás akkor összeegyeztethető, ha a versenynek és a kereskedelemnek az állami támogatásból fakadó torzulása korlátozott, és így a közös érdekű célkitűzést illetően pozitív az általános mérleg.
- (100) Németország azt állítja, hogy a támogatási program nem vezet a verseny jelentős torzulásához, és az általános mérleg ezért pozitív. Először, Németország hivatkozik a támogatási program célkitűzéseire, miszerint támogatni kívánják az európai ipar egyik alappilléret, valamint meg akarják előzni a szénszivárgást és az ipari know-how elvesztését. Másodsor, Németország szerint a támogatási program az uniós kibocsátás-kereskedelmi rendszer által okozott hátrány miatti kompenzáció a tisztességes verseny helyreállítása, semmint a verseny torzítása érdekében.
- (101) Az érdekelt felek azzal érveltek, hogy csak alacsony a verseny torzulásának kockázata a belső piacon, ha fennáll egyáltalán ilyen kockázat, mert a támogatási programot azért dolgozták ki, hogy csökkentse az uniós gyártók hátrányát a nem uniós gyártókkal folytatott versenyben. Továbbá azzal érveltek, hogy az ágazaton belüli verseny sem szenvedne kárt, mert a nemvasfémágazat már több erőfeszítést tett annak érdekében, hogy csökkentse a szén-dioxid-kibocsátását és energiahatékonyabbá váljon. Végül, azt állítják, hogy az EU-n/EGT-n belüli villamosenergia-árak megegyeznek, vagy legalábbis közelítenek egymáshoz, ami azt jelenti, hogy nem lenne értelme annak, hogy a német gyártók más EU/EGT tagállamokba telepítsék át az üzemüket.
- (102) A Bizottság azonban úgy véli, hogy nem fogadható el az az érvelés, miszerint a támogatási program nem torzítaná súlyosan a versenyt, hanem összességében pozitív hatást fejtene ki. Ebben a vonatkozásban emlékeztetni kell rá, hogy Bizottság széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik az EUMSZ 107. cikkének (3) bekezdése alá tartozó ügyekben.
- (103) Először, a támogatás a formáját tekintve a legtorzítóbb hatású támogatások közé tartozik: Ahogy az Elsőfokú Bíróság a Siemens-ügyben hozott ítéletében kimondta, „a működési támogatásokra – vagyis az olyan támogatásokra, melyek célja, hogy mentesítsenek valamely vállalatot egyes költségektől, amelyeket alapesetben saját magának kellene viselnie rendes üzletmenete keretében – [EUMSZ 107. cikke (3) bekezdése] főszabály szerint nem alkalmazható”, mert „Az ilyen támogatások ugyanis főszabály szerint torzítják a versenyfeltételeket azon a gazdasági területen, amelyen kihelyezték őket, anélkül azonban, hogy természetükből következően alkalmasak lennének a [közös érdekű] célok valamelyikének elérésére”⁽⁵⁶⁾.
- (104) Hasonlóképpen a C-86/89. sz., *Olaszország kontra Bizottság* ügyben a Bíróság megállapította, hogy „az érintett támogatás, amelyet konkrét feltételek nélkül, kizárólag a fogyasztott mennyiségek alapján nyújtottak, az érintett vállalkozások számára nyújtott működési támogatásnak tekintendő, és mint ilyen, a közös érdekekkel ellentétes mértékben hatott a kereskedelmi feltételekre”⁽⁵⁷⁾.
- (105) A Bizottság is követte ezt a megközelítést, különösen az alumíniumágazat villamosenergia-költségeit fedező támogatások vonatkozásában⁽⁵⁸⁾.
- (106) Az ezekben a korábbi ügyekben megfogalmazott valamennyi aggály itt is jelen van: a támogatás olyan vissza nem térítendő támogatás, amelyet azért fizetnek az érintett gyártóknak, hogy csökkentsék a villamosenergia-költségeiket. Ahogy az érdekelt felek megerősítették, ez a támogatási program által érintett ágazatok egyik fő termelési költsége és az egyik olyan fő termelési tényezője, amelynek vonatkozásában a gyártók versenyeznek.
- (107) Emellett a támogatást minden elfogyasztott MWh után biztosítják, ezért közvetlen hatást gyakorol a támogatható vállalkozások versenyképességére minden előállított egység vonatkozásában az első elfogyasztott GWh mennyiségen felül. A támogatás továbbá egyetlen hatékonysági mutatóhoz sem kapcsolódik. Végül, a támogatás még a kedvezményezetteknek a villamosenergia-költségekben megjelenő mindenkori szén-dioxid-kibocsátási költségeihez sem kapcsolódik. Valójában kevésbé hathat ösztönzőleg arra nézve, hogy energiahatékonyabb módon folytassák a termelést.

⁽⁵⁶⁾ A T-459/93. sz., *Siemens kontra Bizottság* ügyben hozott ítélet (EBHT 1995., II-1675. o.) 48. pontja.

⁽⁵⁷⁾ A C-86/89. sz., *Olaszország kontra Bizottság* ügyben hozott ítélet (EBHT 1990., I-3891. o.) 18. pontja. Lásd még a C-301/87. sz., *Franciaország kontra Bizottság* ügyben hozott ítélet (EBHT 1990., I-307. o.) 50. pontját.

⁽⁵⁸⁾ Lásd az egy primer alumíniumot előállító ludwigshafeni vállalkozásnak nyújtott állami támogatásról szóló, 1985. december 14-i 86/60/EGK bizottsági határozatot (HL L 72., 1986.3.15., 30. o.); a Bizottság 2009. november 19-i 2010/460/EK határozata a C 38/A/04 (korábbi NN 58/04) és a C 36/B/06 (korábbi NN 38/06) állami támogatásokról, amelyeket Olaszország az Alcoa Trasformazioni számára vezetett be (HL L 227., 2010.8.28., 62. o.); a Bizottság 2011. július 13-i 2012/339/EU határozata a Görögország által az Aluminium of Greece SA-nak nyújtott C 2/10 (korábbi NN 62/09) számú állami támogatásról (HL L 166., 2012.6.27., 83. o.). Lásd még az ALRO Slatina S.A. számára nyújtott kedvezményes villamosenergia-díjakról szóló SA.33624 (korábbi 2011/CP) ügyet (HL C 268., 2012.9.5., 21. o.).

- (108) Továbbá a Bizottság nem ért egyet azzal, hogy a támogatási program nem zavarná meg az Unión belüli versenyt. A Bizottság megállapítja, hogy először is már sor került a helyzet orvoslására szolgáló lépésekre, például az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer kibocsátási egységeinek térítésmentes kiosztására⁽⁵⁹⁾. Ez a mechanizmus nem kifejezetten az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszerből származó közvetett költségeket célozta meg, mégis csökkentette az uniós ipar terhét. Másodsor, nagyon magas a kockázata annak, hogy az intézkedés károsan hatna a versenyre, mivel ad hoc módon biztosítják harmonizált kereteken kívül, csak nemzeti szinten kerül rá sor, és ezért csak az adott tagállamban alapított vállalkozásoknak kedvez.
- (109) Ebben az összefüggésben Németország és néhány érdekelt fél érvelése, miszerint a támogatási program nem sértené az unión belüli versenyt, hiszen alapvetően azért dolgozták ki, hogy helyreállítsa az Unión kívüli versenytársakkal folytatott tisztességes versenyt, szem előtt téveszti a lényegét: A kizárólag a német gyártóknak a nem uniós versenytársak vonatkozásában a versenyképesség javítására nyújtott támogatás ugyanakkor azt is kockáztatja, hogy jobb helyzetbe kerüljenek az uniós versenytársakhoz képest⁽⁶⁰⁾. Ezt bizonyítja az a tény is, hogy a támogatási program szerint a kedvezményezetteknek vissza kellene fizetniük a támogatást abban az esetben, ha bezárják az üzemet vagy Németországon kívülre (és nem csak az Unión vagy az EGT-n kívülre) települnek át.
- (110) Hasonlóképpen nem meggyőző az az állítás, hogy a német nemvasfémgyártók egyébként sem települének át más EU/EGT tagállamokba a villamosenergia-árak hasonló szintje miatt. A belső piaci verseny torzulását nem csak azzal mérik, hogy az üzemek áttelepülnek-e egyik tagállamból a másikba. A verseny torzulására már akkor sor kerül, amikor a termelési kapacitás állami támogatással tartható fenn egy tagállamban, mert ez kihathat a többi tagállam termelési kapacitásának nyereségességére. Németország néhány érintett nemvasfémgyártó legfontosabb, de nem egyetlen uniós helyszíne⁽⁶¹⁾, így a támogatás valószínűleg torzítaná a gyártók közötti versenyfeltételeket az EU-ban és az EGT-ben. Ami azt illeti, Németország a támogatási program korábbi bejelentésében hangsúlyozta, hogy a német gyártók állítólag a más tagállamokban működő versenytársakkal szemben is hátrányos helyzetben vannak.
- (111) A Bizottság emellett úgy gondolja, fennáll annak a kockázata, hogy egy ilyen támogatási program támogatási versenyt robbant ki a tagállamok között, olyan helyzetet idézve elő, amelyben a belső piaci verseny jelentősen torzulna az egyes tagállamokban rendelkezésre álló költségvetési források hozzáférhetőségének függvényében. Ez a kockázat ebben az ügyben különösen fontos, mert 2009-ben nem létezett olyan harmonizált keretrendszer, amely meghatározta volna azokat a feltételeket, amelyeknek valamennyi tagállamnak eleget kell tennie.
- (112) Következésképpen, még ha el is ismernek egy közös érdekű célkitűzést, például a szénzívárgás megelőzésének környezetvédelmi célkitűzését, nagyon fontos, hogy a támogatás torzító hatásait a minimumra korlátozzák, és egyenlő feltételeket biztosítsanak valamennyi belső piaci szereplő számára.
- (113) Az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszerről szóló iránymutatás elfogadásával megvalósítandó egyik konkrét célkitűzés (a szénzívárgás megelőzése és az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer hatékonyságának megőrzése mellett) valóban az volt, hogy minimálisra csökkentsék a belső piac torzulását⁽⁶²⁾. Ilyen torzulásokra nemcsak az egyes gazdasági ágazatokon belül, hanem ágazatok között is sor kerülhet: Ha egy tagállam úgy dönt, hogy támogatást nyújt bizonyos ágazatoknak, másoknak viszont nem, elképzelhető, hogy a támogatásban nem részesülő ágazatokra nagyobb teher nehezedik a tagállamok kibocsátási célkitűzéseit illetően. Ugyanakkor, ahogy a ((48)) preambulumbekkezdésben megállapítást nyert, a német támogatási program nem tartozik az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszerről szóló iránymutatás hatálya alá. Az iránymutatás csak a harmadik kibocsátáskereskedelmi időszakra vonatkozik.
- (114) A Bizottság továbbá megállapítja, hogy a támogatási program hajlamos jelentős mértékben hátrányosan befolyásolni a kereskedelmi feltételeket, a pozitív hatásai viszont nem egyértelműek. Németország – a ((63)) és az azt követő preambulumbekkezdésekben kifejtett okokból – különösen azt nem bizonyította meggyőzően, hogy a bejelentett támogatási program megfelelő és szükséges.

⁽⁵⁹⁾ A 2003/87/EK irányelv 10. cikke értelmében a második kibocsátáskereskedelmi időszak vonatkozásában „a tagállamok az egységek legalább 90 %-át térítésmentesen osztják ki”.

⁽⁶⁰⁾ Vö. a C-301/87. sz., Franciaország kontra Bizottság ügyben hozott ítélet (EBHT 1990., I-307. o.) 50. pontjával.

⁽⁶¹⁾ 2009-ben Németország, Spanyolország, Franciaország és Olaszország volt a négy legfontosabb alumíniumgyártó uniós tagállam. A primer alumíniumot tekintve 2009-ben Franciaország, Spanyolország, Hollandia és Németország volt a legnagyobb gyártó (2000 és 2008 között azonban Németország volt a legnagyobb gyártó). 2009-ben Németország és Lengyelország uralta a rézgyártást, őket követte Spanyolország, Belgium-Luxemburg és a skandináv országok. A legnagyobb cinkgyártó ország Spanyolország, Finnország és Hollandia. Lásd az ECORYS, Az uniós nemvasfémipar versenyképessége (2011. április 5., http://ec.europa.eu/enterprise/sectors/metals-minerals/files/fn97624_nfm_final_report_5_april_en.pdf) 43. és azt követő oldalait.

⁽⁶²⁾ Lásd a hatásvizsgálatról szóló jelentést, 48. lábjegyzet, 22. o.

- (115) A Bizottság ezért úgy véli, hogy a bejelentett támogatási program mérlege összességében nem pozitív, mert a támogatási program hajlamos komolyan torzítani a versenyt a nemvasfémek belső piacán, a pozitív hatásait ugyanakkor nem bizonyították meggyőzően.

A karbonszivárgás megelőzésével kapcsolatos következtetés

- (116) A Bizottság ezért úgy véli, hogy a támogatási program nem szükséges és megfelelő módszer a szénszivárgás kiegyensúlyozott megelőzésére, és mindenesetre hajlamos hátrányosan, a közös érdekekkel ellentétes mértékben befolyásolni a kereskedelmi feltételeket. Ebből az okból kifolyólag nem tekinthető összeegyeztethetőnek a belső piaccal.
- (117) Még ha Németország módosította is volna a támogatási programot a Bizottság arányossággal kapcsolatos aggályaira reagálva a támogatás összegének kiszámításához használt módszer módosításával vagy cseréjével, ahogy azt felajánlotta, ez nem változtatna a Bizottság értékelésén az intézkedés szükségességének és megfelelőségének hiányával, illetve az Unión belüli verseny torzulásaival kapcsolatban. 2009 vonatkozásában nem bizonyították a szénszivárgás kockázatát, és a támogatási program továbbra is negatív hatást gyakorolna a versenyre.

6.3.3.2. A foglalkoztatás csökkenésének megelőzése

- (118) Németország azt is hangsúlyozta, hogy meg kell előzni Németországban a foglalkoztatás csökkenését, amely akkor fordulna elő a nemvasfémgyártásban és a feldolgozóiparban egyaránt, ha a nemvasfémgyártók csökkentenék a kapacitásukat vagy akár áttelepítenék az üzemüket harmadik országokba.
- (119) Az eljárás megindításáról szóló határozatában a Bizottság hangot adott a kétségeinek azzal kapcsolatban, hogy az áttelepítésnek a foglalkoztatás biztosítása érdekében történő pusztán megelőzése közös érdekű célkitűzésnek tekinthető-e. A Bizottság mindenesetre kétségeit fejezte ki azzal a német érveléssel kapcsolatban, hogy a nemvasfémipar exogén sokkot szenvedett és ezt az eseményt olyan piaci hiányosságnak kell tekinteni, amely a munkahelyek elvesztéséhez vezetne. A Bizottságnak azzal kapcsolatban is kétségei merültek fel, hogy a vállalkozások áttelepülésének megelőzésére szolgáló működési támogatás a legkevésbé torzító eszköz-e a munkahelyek megmentésére, mert a munkaerőpiaci helyzet javítására irányuló intézkedések általában fenntartható intézkedésekre összpontosítanak, például az alkalmazottak jobb oktatására és képzésére vagy a tőkéhez való hozzáférés elősegítésére az új beruházások érdekében ⁽⁶³⁾.
- (120) Az érdekelt felek azzal érveltek, hogy a folyamatos európai nemvasfémgyártást fenyegető, a 2008. évi pénzügyi és gazdasági válság, illetve a közvetett szén-dioxid-kibocsátási költségek által okozott veszély valós volt.
- (121) A Bizottság emlékeztet rá, hogy a döntési gyakorlatában és a Bíróság ítélezési gyakorlatában nincs precedens arra, hogy az Unión kívülre történő áttelepülés állítólagos kockázatát elfogadták volna valamely állami támogatás indokolásaként ⁽⁶⁴⁾. Mivel Németország nem szolgáltat meggyőző indokolással, a Bizottság nem tartja szükségesnek, hogy eltérjen ettől a döntéshozatali gyakorlattól.
- (122) Még ha el is ismernének egy ilyen célkitűzést, a Bizottság szerint nem teljesültek az összeférhetőség további feltételei. Egy intézkedés csak akkor egyeztethető össze a belső piaccal, ha bizonyítást nyer, hogy egyértelmű ösztönző hatást gyakorol a kedvezményezetteknek annak érdekében, hogy a kívánt eredmények megfelelően változtassanak a magatartásukon.
- (123) Ugyanakkor, ahogy a ((87)) és az azt követő preambulumbekendésekben már szerepel, a támogatás tervezett rövid időtartamát (kevesebb mint hat hónap) és az ipar állítólagos strukturális problémáit tekintve a Bizottság úgy véli, nem bizonyították, hogyan hatna a támogatási intézkedés a kedvezményezettek magatartására.
- (124) Továbbá minden állami támogatásnak a közös érdekű célkitűzés eléréséhez minimálisan szükséges összegre kell korlátozódnia. Ez azt jelenti, hogy a jelenlegi esetben a bejelentett támogatási programnak biztosítani kellene, hogy a támogatás a munkahelyek elvesztésének megelőzéséhez szükséges összegre korlátozódik.

⁽⁶³⁾ HL C 111., 2011.4.9., 22. o., (77) és azt követő preambulumbekendések.

⁽⁶⁴⁾ A Bizottság 2007. november 20-i 2008/408/EK határozata az Olaszország által a ThyssenKrupp, a Cementir és a Nuova Terni Industrie Chimiche részére nyújtott, C 36/A/06 (ex NN 38/06) számú állami támogatásról (HL L 144., 2008.6.4., 37. o., (145) bekezdés). Lásd még a 2010/460/EK határozat (244) preambulumbekendését).

- (125) Megállapítást nyert, hogy a bejelentett támogatási program nem arányos a szénszivárgás megelőzését illetően, mert nem tartalmaz elégséges biztosítékot a túlkompensáció ellen (lásd a ((93)) és az azt követő preambulumbekendéseket). Ez a megállapítás érvényes itt is, mert a szénszivárgás és a munkahelyek elvesztése megelőzésének közös nevezője a termelési kapacitás megőrzése. Ha az első célkitűzés tekintetében túlkompensációra kerül sor (mert a támogatás nem arányos a termelési kapacitás megőrzését illetően), a második célkitűzés vonatkozásában is túlkompensációra fog sor kerülni.
- (126) Mindenesetre a ((99)) és az azt követő preambulumbekendésekben szereplő okok, amelyek megmutatják, hogy a szénszivárgás megelőzésének tekintetében miért negatív a támogatási program általános mérlege, itt is érvényesek: a vállalkozások által általában viselt üzemeltetési költségek fedezésére szolgáló működési támogatás nagymértékű torzító hatást fejt ki, és főszabály szerint nem indokolható, függetlenül attól, milyen közös érdekű konkrét célkitűzés megvalósítására törekszik (vagyis a munkahelyek elvesztésének megelőzésére a szénszivárgás megelőzése helyett). Ezt az elemzést megerősíti, hogy a támogatást ad hoc, valamely harmonizált keretrendszer hatályán kívül nyújtották volna. A támogatási program, ha elfogadják, munkahelyek elvesztéséhez vezethetett volna más tagállamokban, és ezzel támogatási versenyt indított volna az Unióban.

7. KÖVETKEZTETÉS

- (127) Ezen megfontolások alapján a Bizottság ezért azt a következtetést vonja le, hogy a bejelentett támogatási program nem egyeztethető össze a belső piaccal.
- (128) Mivel a támogatást még nem fizették ki, nem kell elrendelni a visszafizetetését,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Az állami támogatás, amelyet Németország a nemvasfémgyártás támogatásáról szóló, 2009. augusztus 6-i bejelentett igazgatási rendelet értelmében tervez végrehajtani, nem egyeztethető össze a belső piaccal.

Következésképpen az állami támogatás nem valósítható meg.

2. cikk

Németország az e határozatról szóló értesítést követő két hónapon belül tájékoztatja a Bizottságot a határozatnak való megfelelés érdekében meghozott intézkedésekről.

3. cikk

Ennek a határozatnak a Németországi Szövetségi Köztársaság a címzettje.

Kelt Brüsszelben, 2013. július 17-én.

a Bizottság részéről
Joaquín ALMUNIA
alelnök